

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0449/2011

21.12.2011

*****I**

RAPORT

Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (COM(2011)0330 – C7-0154/2011 – 2011/0144(COD))

Kalanduskomisjon

Raportöör: Raül Romeva i Rueda

Kasutatud tähised

- * nõuandemenetlus
- *** nõusolekumenetlus
- ***I seadusandlik tavamenetlus (esimene lugemine)
- ***II seadusandlik tavamenetlus (teine lugemine)
- ***III seadusandlik tavamenetlus (kolmas lugemine)

(Märgitud menetlus põhineb õigusakti eelnõus esitatud õiguslikul alusel.)

Õigusakti eelnõu muudatusettepanekud

Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutes märgistatakse õigusakti eelnõusse tehtud muudatused **paksus kaldkirjas**. *Tavalises kaldkirjas* märgistus on mõeldud asjaomastele osakondadele ja tähistab neid õigusakti eelnõu osi, mille kohta on tehtud parandusettepanek lõpliku teksti vormistamiseks (nt ilmselged vead või väljajätmised mõnes keeleversioonis). Selliste parandusettepanekute puhul on vaja vastavate osakondade nõusolekut.

Kui õigusakti eelnõus soovitakse muuta kehtivat õigusakti, märgitakse muudatusettepaneku päises kolmandale reale viide kehtivale õigusaktile ning neljandale reale viide muudetavale sättele. Kui Euroopa Parlament soovib muuta kehtivat sätet, mida õigusakti eelnõus ei muudeta, märgistatakse muutmata jäävad tekstiosad **paksus kirjas**. Väljajäetav tekstiosa tähistatakse sümboliga [...].

SISUKORD

Lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT	5
SELETUSKIRI.....	7
KESKKONNA-, RAHVATERVISE- JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS.....	12
MENETLUS.....	23

EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (COM(2011)0330 – C7-0154/2011 – 2011/0144(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2011)0330),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 43 lõiget 2, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0154/2011),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 26. oktoobri 2011. aasta arvamust¹,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55,
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit ja keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni arvamust (A7-0449/2011),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatses seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

Muudatusettepanek 1

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt Põhjendus 1

Komisjoni ettepanek

(1) Rahvusvaheline Atlandi Tuunikaitse komisjon (ICCAT) on vastu võtnud soovitusel 10-04, millega muudetakse hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava. Varude taastamiseks

Muudatusettepanek

(1) Rahvusvaheline Atlandi Tuunikaitse komisjon (ICCAT) on vastu võtnud soovitusel 10-04, millega muudetakse hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava. Varude taastamiseks

¹ ELTs seni avaldamata.

nähakse soovitusel ette veelgi vähendada lubatud kogupüüki, karmistada püügivõimsuse vähendamise meetmeid ja tugevdada kontrollimeetmeid, eriti kalade üleviimise ja sumpadesse paigutamise osas.

nähakse soovitusel ette veelgi vähendada lubatud kogupüüki, karmistada püügivõimsuse vähendamise meetmeid ja tugevdada kontrollimeetmeid, eriti kalade üleviimise ja sumpadesse paigutamise osas, **samuti nähakse ette täiendavad soovitused kudemiskohtade väljaselgitamiseks ja 2012. aastaks ettenähtud kaitsealade rajamiseks.**

Selgitus

ICCATi soovitusel on rõhutatud vajadust kudemiskohad õigesti välja selgitada. Kudemiskohtade kaitsest sõltub varude taastamise kava edukus ning kõik konventsiooniosalised peaksid seda meeles pidama.

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Artikkel 1 – punkt 10

Määrus (EÜ) nr 302/2009

Artikkel 24 – lõige 8 – lõik 2

Komisjoni ettepanek

Kui uurimist ei lõpetata 10 tööpäeva jooksul või kui uurimise tulemus näitab, et hariliku tuuni arv ja/või keskmine kaal erineb üle 10 % kalakasvanduse käitaja hinnangust, siis annab konventsiooniosaline lipuriik või kalapüügilaeva eest vastutav liikmesriik korralduse **üleliigsed kogused** vette tagasi lasta.

Muudatusettepanek

Kui uurimist ei lõpetata 10 tööpäeva jooksul või kui uurimise tulemus näitab, et hariliku tuuni arv ja/või keskmine kaal erineb üle 10 % kalakasvanduse käitaja hinnangust, siis annab konventsiooniosaline lipuriik või kalapüügilaeva eest vastutav liikmesriik korralduse **tuuni üleliigse arvu ja/või kaalu võrra** vette tagasi lasta.

Selgitus

Kogu lõikes on kasutatud viiteid nimelt arvule ja kaalule ning seda ei tohiks muuta. Antud sõnastust on kasutatud ka ICCATi soovitusel. Sõna „kogused” on ebatäpsem.

SELETUSKIRI

Rahvusvaheline Atlandi Tuunikaitse Komisjon (ICCAT) muutis 2010. aasta novembris Pariisis hariliku tuuni idapoolsete varude taastamise mitmeaastast kava. EL on ICCATi konventsiooniosalisena kohustatud võtma tehtud muudatused üle ELi õigusesse. Käesolev raport käsitleb komisjoni sellel eesmärgil tehtud ettepanekut.

Taust

Hariliku tuuni varude haldamisel on pikk ja keeruline ajalugu, mida vähemalt siiani ei ole krooninud edu. Kuigi tuuni on püütud juba aastatuhandeid, algasid tõsised probleemid 1990. aastatel, kui harilikku tuuni hakati sumpadesse paigutama, et seda nuumata Jaapani turule viimiseks. Jaapani turu nõudlusele vastati kontrollimatu ja ELi puhul tugevalt subsideeritud seinnoodaga püüdmise laiendamisega Vahemerel.

Õigusaktide hulk näitab kalanduse keerulisust ja vajadust ICCATi järjepideva valvsuse järele. Viimase 20. aasta jooksul on võetud vastu 64 haldusmeedet, millest 13 on siiani jõus. Neist kaks on eriti olulised. Taastamiskava võeti esmakordselt vastu 2006. aastal ja selle maht oli koos lisadega 14 lehekülge. Kava muudeti 2008., 2009. ja veel kord 2010. aastal ning selle maht jõudis juba 30 leheküljeni. Lisaks on olemas püügi dokumenteerimise süsteem, mis võeti vastu 2007. aastal ja mida muudeti 2008. ja 2009. aastal. See dokument on natuke lühem, 18 lehekülge. ELi õigusaktide hulk ei ole samuti väiksem.

Seega on hariliku tuuni idapoolsete varude püük kõige rohkem reguleeritud kalandusvaldkond ELis ja tõenäoliselt ka üks enim reguleeritud valdkondi maailmas.

Siiski näitab asjaolu, et ICCAT peab vajalikuks võtta vastu väga üksikasjalikud ja siduvad meetmed ning tugevdada neid peaaegu igal aastal, ICCATi raskusi pidada sammu kalanduse arenguga, nii selle tegevuse järelevalve, kontrolli kui ka kalavarudele avaldatava mõju piiramisega seoses. Enamuse nende määruste sätete eesmärk on vastata tuuni sumpadesse paigutamise ja nuumamisega seotud keerulistele küsimustele, mille kohal on seaduses olulised lüngad. Ebaseadusliku kalapüügi määr, riiklike kvootide ületamine, valeandmete esitamine ja muud probleemid (nii ELis kui ka muudes riikides) olid 2008. aastal sedavõrd levinud, et ICCATi tegevuse ülevaatamiseks moodustatud sõltumatu töörühm märkis, et hariliku tuuni püügi haldus Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel on rahvusvaheline häbiasi.

EL ja selle liikmesriigid kulutavad suuri summasid püüdluses tagada nendest eeskirjadest kinnipidamine. Näiteks 2010. aastal kasutasid kalanduse kontrolliagentuur ja liikmesriigid 27 kontrollilaeva ning 11 lennukit ja helikopterit.

Suur investeerimine kontrolli on kahtlemata viinud eeskirjadest parema kinnipidamiseni, vähemalt ELi kalanduseeskirjade osas, kuid siiski jäävad probleemid seoses ajaloolise liigpüügiga (EL ja teised) ning ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi praeguse ulatusega ning teiste konventsiooniosaliste eeskirjadest kinnipidamise määraga.

Praegune olukord

Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varude olukord on olnud vastuoluline juba mitu aastat. Viimase üksikasjaliku hindamise tegi ICCATi teaduskomitee 2010. aastal (statistikat ajakohastati 2011. aastal).

Hinnangus tuuakse välja järgmine:

- püük vähenes oluliselt 2008. ja 2009. aastal (2010. aasta andmed ei ole täielikud, kuna mõned riigid ei ole püügiandmeid edastanud);
- märgid näitavad noorkalade arvu suurenemist osades piirkondades;
- hiljutised suundumused biomassi puhul näitavad mõnel korral tõusu ja mõnel korral langust;
- kalastussuremus näib olevat viimastel aastatel jätkuvalt suurenenud noorkalade seas, samas on see vanemate kalade seas vähenenud;
- taastamine oleks võimalik 2019. aastaks, kui püüki ei jätkata, ja 2022. aastaks praeguse püügi korral.

Järgmisi üldiselt positiivseid punkte rõhutati eriliselt:

- usaldusväärsemaks hindamiseks on vaja kalapüügist eraldiseisvaid näitajaid;
- hoolimata andmete paranemisest on andmete osas siiski olulisi puudujääke 2010. aasta hindamise koostamiseks;
- hiljutine kalastussuremus on liiga kõrge ja biomass liiga väike, et olla kooskõlas ICCATi eesmärkidega;
- analüüse mõjutavad paljud ebakindlust tekitavad asjaolud, mille määra ei ole veel kindlaks tehtud, sealhulgas kalavarude olukord 2009. aastal, ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi tase ja hariliku tuuni viljakus;
- jätkuvat tekitab muret oluline ülemäärane tootmisvõimsus, mis jääb ja mis võib kergesti võimaldada püüda kvootidest palju suuremal määral kalu.

Lühidalt öeldes on olukord palju parem kui mõni aasta tagasi, aga seda saaks muuta märkimisväärselt, kui tulevastel hindamistel püütaks lahendada praegused probleemid.

Lisaks tuleb märkida, et on väljendatud muret teatavate kalandusega seotud andmete kehtivuse üle. Ühes hiljutises analüüsis¹ kasutatakse kaubandusdokumente, mille põhjal hinnatakse, et 2010. aastal kaubastati 32 000 tonni harilikku tuuni, kuigi lubatud kogupüük oli 2010. aastal 13 500 tonni. Kaubastatud tuunikala ei pruugi olla tingimata püütud samal aastal, selline suur lahknevus vääriks põhjalikku uurimist, kuna kvooti ületav püük mõjutab taastumise tõenäosust ja selleks kuluvat aega. Ülejäänud probleemid on seotud ICCATi teaduskomitee kasutatud hinnangutega püügi võimsuse kohta, mis tuleks kõrvaldada².

ICCATi taastamiskava jätkub kuni 2022. aastani eesmärgiga saavutada maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav biomass (BMSY) vähemalt 60 %-lise tõenäosusega. ELi merestrategia raamdirektiiv kohustab ELi saavutama kaks aastat varem, hiljemalt 2020. aastaks „hea keskkonnaseisundi” – mis on maksimaalne jätkusuutlikule saagikusele vastav biomass. ICCATi taastamiskava on seega vähem ambitsioonikas kui ELi õigusakt ja need

¹ „Mind the Gap, an Analysis of the Mediterranean Bluefin Trade”, mis on kättesaadav veebilehel <http://www.pewenvironment.org/news-room/other-resources/mind-the-gap-an-analysis-of-the-mediterranean-bluefin-trade-85899364820>

² SCRS/2011/158.

mõlemad on vähem ambitsioonikad kui kümne aasta tagune Johannesburgi deklaratsioon, mille kohaselt tuli maksimaalne jätkusuutlikule saagikusele vastav biomass saavutada 2015. aastaks.

Komisjoni ettepanek

ICCATi hariliku tuuni taastamise kava on sagedasti muudetud ja tugevdatud. Käesolevas raportis esitatud muudatusettepanekud tehti 2010. aasta novembris ja need käsitlevad järgmist:

- lubatud kogupüügi vähendamine 13 500 tonnilt 12 900 tonnile (kuigi määrus ei hõlma lubatud kogupüüki);
- kontrolli eri aspektide karmistamine, eelkõige seoses tuuni üleviimisega võrkudest sumpadesse;
- täiendavate üksikasjade nõudmine liikmesriikide iga-aastastes püügikavades, püügivõimsuse majandamise kavades ja kontrollikavades;
- püügivõimsuse vähendamise meetmete tugevdamine;
- seinnoodaga püügi keelu perioodi pikendamine Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerele;
- ühiste püügioperatsioonide keelamine mitte ELi lipu all sõitvate kalalaevadega;
- eri sätete vastuvõtmine kontrolli- ja järelevalvesutlikkuse suurendamiseks;
- vastavate muudatuste tegemine lisades.

ELil ei ole muud valikut kui võtta need muudatused vastu, kuna rahvusvaheline organisatsioon on neis kokku leppinud ja EL ei ole vastuväiteid esitanud. Seega raportöör toetab kõiki muudatusettepanekuid.

Kas ICCATi haldusmeetmed on piisavad?

Mõnes mõttes on hariliku tuuni püük eripärane. Paljudes kalastusvaldkondades kasutatakse suurt hulka püügivahendeid, need hõlmavad laia geograafilist ala ja paljude riikide kalalaevu (sealhulgas arengu- ja arenenud riike ja ka eeskirjadest mitte kinnipidavaid riike). Hariliku tuuni püügi muudab eripäraseks erakordne hind, mis kala turul omandab ja turu koondumine ühte riiki, Jaapanisse. Sellest tulenevalt sai kalanduses domineerivaks seinnoodaga püük ja tuuni nuumamine, mis seletab paljusid hiljutisi probleeme.

Kuigi kalapüügi tulu on sedavõrd suur, et see soodustab ebaseaduslikku, teatamata ja reguleerimata kalapüüki ja muud ebaseaduslikku tegevust, peaks teoreetiliselt ühte riiki suunduva kala kõrge protsendimäär muutma turu kontrollimise lihtsamaks. See põhjendab taastamiskavas esitatud laialdasi haldus- ja kontrollimeetmeid ning üksikasjalikku püügi dokumenteerimise süsteemi, et teostada järelevalvet rahvusvahelise kaubanduse üle.

ICCATi koosolekutest osavõtmise ja vastuvõetud haldusmeetmete analüüsimise tulemusel on tekkinud mulje, et ICCAT on alati vähemalt sammu maas kalanduse praeguse olukorraga kohanemises. Tööstusel on oluliselt rohkem vahendeid uute, aga mitte tingimata vähem mõjusate püügivahendite ja tavade väljatöötamiseks, uute viiside leidmiseks, kuidas kontrollimeetmeid vältida ja kuidas tuuni vedada väljaspool kehtivaid väga keerukaid haldus- ja kontrollisüsteeme. ICCATi liikmetel lihtsalt ei ole sageli vahendeid (majanduslikke,

administratiivseid, tehnoloogilisi) kalapüügi kontrollimiseks. Paljudel juhtudel puudub neil ka poliitiline tahe. Selle tulemusel tehakse on igal aastal muudatusi taastamiskavas ja püügi dokumenteerimise süsteemis.

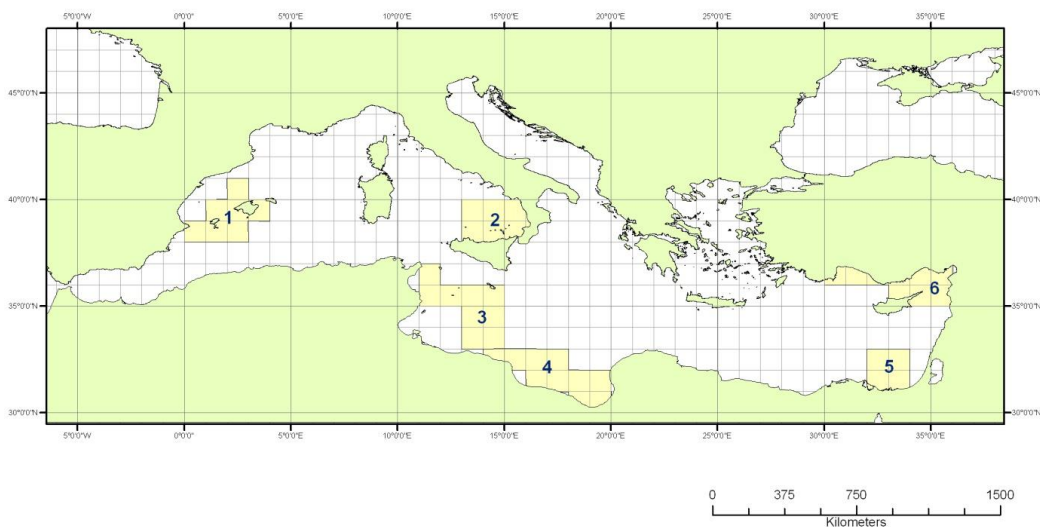
Lisaks, nagu eespool märgitud, on ICCATi taastamiskava vähem ambitsioonikas kui ELi õigusakt.

Nimetatud asjaolusid arvesse võttes soovib raportöör ICCATil viimaks muuta oma lähenemist ja püüda liikuda ettepoole, mitte püüda alati järele jõuda. Euroopa Komisjon on püüdnud sageli sundida ICCATit kiiremini edasi liikuma, aga sellel on olnud vähe tulemust. ELil on aeg hakata kindlalt ja ettevaatlikult tegutsema kooskõlas ÜRO kalavarude kokkuleppega ja mitte lasta end ICCATil pidevalt takistada.

EL saaks võtta viivitamatult kaks meetet.

Vaadata läbi 2008. aasta hariliku tuuni taastamiskava, mida taotles alaline uuringute ja statistikakomitee, et teha kindlaks hariliku tuuni peamised kudemisalad Vahemeres kaitsealade loomiseks. Alaline uuringute ja statistikakomitee määras 2010. aastal kindlaks järgmised kuus piirkonda:

ATLANTIC-WIDE RESEARCH PROGRAMME ON BLUEFIN TUNA (GBYP - 2010)

Kuuest piirkonnast osa ulatub ELi jurisdiktsiooni ja osa on rahvusvahelistes vetes. Miski ei takista ELi kuulutamast neid piirkondi hariliku tuuni püügi keelu aladeks või kaitsealadeks ja sulgemast neid püügiks kudemisperioodi ajaks. Selline meede oleks ühtlasi kooskõlas ELi keskkonnaalaste õigusaktidega (merestrategia raamdirektiiv, Natura 2000 jne). Ühe julge sammuga võiks EL aidata oluliselt kaasa hariliku tuuni säilimisele ja suurendada varude taastamise tõenäosust. ELi ühepoolne deklaratsioon kudemiskohtade püügiks sulgemise kohta

kehtiks ELi lipu all sõitvatele laevadele kõigis kuues piirkonnas ja kolmanda riigi lipu all sõitvatele laevadele ainult ELi jurisdiktsiooni kuuluvates vetes (1., 2. ja 3. ala). Kuna ELil on 56% hariliku tuuni lubatud kogupüügist, on kiusatus lahkuda ELi registrist, et kalastada nendes vetes, minimaalne.

Taastamiskavas kehtestatakse hariliku tuuni minimaalseks kaaluks 30 kg. Siiski tehakse selle kaalu suhtes kolm erandit. Kaheksa kilogrammise hariliku tuuni võivad püüda söödalaevad ja veoõngelaevad Atlandi ookeanis, rannalähedase kalapüügiga tegelejad Vahemeres ja lisaks võidakse seda püüda kalakasvatuse eesmärkidel Aadria meres. Viimane neist toimub tööstuslike seinnotadega ja seda on keeruline tõestada. EL võib loobuda sellest erandist oma laevade puhul.

Muudatusettepanekud nende meetmete võtmiseks on esitatud. Nimetatud kaks haldusmeedet parandaksid oluliselt hariliku tuuni varude taastumist Vahemeres. Selle tulemusena võiks taastamiskava olla edukam ja saavutada oma eesmärgid enne 2022. aastat, mis oleks seega kooskõlas ELi õigusaktidega. Kava eesmärkide täitmiseks on esitatud kolmas muudatusettepanek.

Raportööril on kahju, et komisjon ei ole tema muudatusettepanekuid arvesse võtnud.

06.10.2011

KESKKONNA-, RAHVATERVISE- JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 302/2009, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (COM(2011)0330 – C7-0154/2011 – 2011/0144(COD))

Raportöör: Daciana Octavia Sârbu

LÜHISELGITUS

Hariliku tuuni varud on aastate jooksul äärmiselt palju vähenenud ja varude kaitsmiseks tuleb kiirelt tegutseda. Sellega seoses on 2010. aastal Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT), kelle suhtes EL on konventsiooniosaline, võtnud oma aastakoosolekul vastu uue soovitusel. Soovituse 10-04 eesmärk on täiendada hariliku tuuni kaitsmise meetmeid varem vastu võetud hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastase kava muutmise teel. Kava muutmiseks vähendatakse lubatud kogupüüki ja tugevdatakse hariliku tuuni varude taastamise kava rakendamiseks kasutatavaid kontrollimeetmeid, eriti kalade üleviimise ja sumpadesse paigutamise osas. Komisjoni ettepaneku eesmärk on võtta see uus ICCATi soovitus ELi õigusesse üle.

Kuivõrd ICCATi soovitus on juba rahvusvahelisel tasandil vastu võetud, on võimalused ülevõetava teksti muutmiseks piiratud. Siiski võiks teha ettepaneku täiendamiseks mõned parandused.

1. Kooskõla muude juriidiliste kohustustega

Lisaks ICCATi soovitusel on ELil ka muid juriidilisi kohustusi, mis puudutavad kalavarusid ja merekeskkonda. Neist kõige olulisem on ehk merestrategia raamdirektiiv, mis kohustab liikmesriike saavutama „hea keskkonnaseisundi” hiljemalt 2020. aastaks. Komisjoni otsuses 2010/477/EL, milles on esitatud mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi kriteeriumid ja meetodikastandardid, on täpsustatud, et kaubanduslikel eesmärkidel kasutatavate kalade populatsioonid peaksid olema „ohututes bioloogilistes piirides”.

Kuivõrd ELi toimimise lepingu artikli 7 kohaselt tuleb ELil tagada erinevate

Selgitus

ICCATi soovitus on rõhutatud vajadust kudemiskohad õigesti välja selgitada. Kudemiskohtade kaitsest sõltub varude taastamise kava edukus ning kõik konventsiooniosalised peaksid seda meeles pidama.

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt Põhjendus 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(3 a) Kuigi nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 eesmärk on tagada ühise kalanduspoliitika raames kalavarude kaitse ja säästev kasutamine, on hariliku tuuni jätkusuutlikkuse olukord Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres märkimisväärselt murettekitav kalastussuremuse kõrge määra ja kudekarja biomassi madala taseme tõttu.

Muudatusettepanek 3

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt Põhjendus 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(3 a) Harilikku tuuni käsitlev liidu poliitika ja õigusloome peaksid olema kooskõlas eesmärgiga tagada mere bioloogiliste elusressursside kasutamine viisil, mis taastaks püütavate liikide terved populatsioonid ja hoiaks need tasemetel, mis ületavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse võimaluse korral 2015. aastaks, nagu otsustati 2002. aasta ülemaailmsel säästva arengu tippkohtumisel.

Muudatusettepanek 4

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt Põhjendus 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(3 a) Harilikku tuuni käsitlev liidu poliitika ja õigusloome peaksid olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiviga 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv)¹, ning komisjoni 1. septembri 2010. aasta otsusega 2010/477/EL merekvatooriumi hea keskkonnaseisundi kriteeriumide ja metoodikastandardite kohta², mis kohustavad liikmesriike võtma meetmeid, et tagada hiljemalt 2020. aastaks, et kõikide kaubanduslikel eesmärkidel kasutatavate kalade, sh hariliku tuuni populatsioonide kudekarja biomass on suurem või võrdne kudekarja biomassiga, mis on seotud maksimaalse jätkusuutliku saagikusega.

¹ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

²ELT L 232, 2.9.2010, lk 14.

Selgitus

Lisaks ICCATi soovitusel on EL seotud ka merestrategie raamdirektiiviga, mis kohustab liikmesriike saavutama 2020. aastaks hea keskkonnaseisundi. Hea keskkonnaseisund tähendab seda, et tagatakse kaubanduslikel eesmärkidel kasutatavate kalade varude hoidmine ohututes bioloogilistes piirides. Poliitikavaldkondade ja õigusloome koosõla tagamiseks, milleks kohustab Euroopa Liitu ELi toimimise lepingu artikkel 7, tuleb hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastases kavas kajastada vastavaid, merestrategie raamdirektiivist tulenevaid kohustusi.

Muudatusettepanek 5

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt Põhjendus 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(3 a) Määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 5 alusel koostatud mitmeaastaste taastamiskavade, nt hariliku tuuni varude taastamise kava puhul tuleb rakendada selles määruses sätestatud ettevaatusprintsipi kalavarude majandamisel ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 191 sätestatud ettevaatusprintsipi ning kavad peavad olema kooskõlas ÜRO kalavarude kokkuleppega, mistõttu liit peab olema ebatäpse, ebausaldusväärse või ebapiisava teabe korral ettevaatlikum ning kindlalt tagama, et piisavate teaduslike andmete puudumist ei kasutata ettekäändena hariliku tuuni ja tema keskkonna kaitsemeetmete võtmise edasilükkamiseks või nende meetmete võtmata jätmiseks.

Muudatusettepanek 6

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Artikkel 1 – punkt 1

Määrus (EÜ) nr 302/2009

Artikkel 1 – lõige 3

Komisjoni ettepanek

„Kõnealuse taastamiskava eesmärk on saavutada suurema kui **60 %** tõenäosusega maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav biomass.”

Muudatusettepanek

Kõnealuse taastamiskava eesmärk on saavutada **2015. aastaks** suurema kui **75 %** tõenäosusega maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav biomass.

Muudatusettepanek 7

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Artikkel 1 – punkt 5 – alapunkt a

Määrus (EÜ) nr 302/2009

Artikkel 7 – lõige 2

Komisjoni ettepanek

2. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel on

Muudatusettepanek

2. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel on

hariliku tuuni püük seinnoodaga keelatud
15. juunist 15. maini.

hariliku tuuni püük seinnoodaga keelatud.

Selgitus

Kaheksast tuuni liigist viis on ülepüügi tõttu väljasuremisohus. Rahvusvahelise Looduse ja Loodusvarade Kaitse Ühingu (IUCN) viimase hinnangu kohaselt on ainus võimalus siniuimtuuni ja hariliku tuuni päästmiseks püük lõpetada, kuni varud on taastunud. (Vastuvõtmise korral kohandatakse järjepidevuse tagamiseks artikleid 30 ja 31).

Muudatusettepanek 8

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Artikkel 1 – punkt 5 a (uus)

Määrus (EÜ) nr 302/2009

Artikkel 7a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(5 a) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 7a

Kudemiskohad

Lähtudes alalise uuringute ja statistikakomitee olemasolevatest teaduslikest uurimustest Vahemere kuue peamise kudemiskoha kohta, määrab komisjon kindlaks liidus asuvad kudemiskohad ja loob ettevaatuspõhimõtet järgides kaitsealad.”

Muudatusettepanek 9

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Artikkel 1 – punkt 10

Määrus (EÜ) nr 302/2009

Artikkel 24 – lõige 1

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

1. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab liikmesriigile või konventsiooniosalisele, kelle lipu all sõitvad laevad asjaomase tuuni püüdsid, ja komisjonile vaateleja poolt valideeritud aruande sumpadesse paigutamise kohta ühe

1. Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab liikmesriigile või konventsiooniosalisele, kelle lipu all sõitvad laevad asjaomase tuuni püüdsid, ja komisjonile vaateleja poolt valideeritud aruande sumpadesse paigutamise kohta ühe

nädala jooksul pärast sumpadesse paigutamist. Komisjon edastab kõnealuse teabe viivitamata ICCATi sekretariaadile. Kõnealune aruanne peab sisaldama ICCATi hariliku tuuni kasvatamise soovitus [06-07] kohaselt sumpadesse paigutamise deklaratsiooni lisatud teavet.

nädala jooksul pärast sumpadesse paigutamist. Komisjon edastab kõnealuse teabe viivitamata ICCATi sekretariaadile. Kõnealune aruanne peab sisaldama ICCATi hariliku tuuni kasvatamise soovitus [06-07] kohaselt sumpadesse paigutamise deklaratsiooni lisatud teavet. ***Kui kalakasvanduse rajatised, millele on antud luba konventsiooni alla kuuluvatest vetest püütud hariliku tuuni kasvatamiseks, ei asu konventsiooniosaliste jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes, kohaldatakse vajalike muudatustega käesolevat lõiget konventsiooniosalistele, kelle territooriumil on hariliku tuuni kasvanduse rajatiste eest vastutavate füüsiliste või juriidiliste isikute asukoht.***

Selgitus

ICCATi soovitus on viide kalakasvandustele, mis asuvad konventsiooniosaliste jurisdiktsiooni alt välja jäävates vetes, kuid see on komisjoni ettepanekust välja jäetud. See viide tuleks lisada, et oleks võimalik välja selgitada vastutav konventsiooniosaline.

Muudatusettepanek 10

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Artikkel 1 – punkt 10

Määrus (EÜ) nr 302/2009

Artikkel 24 – lõige 8 – lõik 2

Komisjoni ettepanek

Kui uurimist ei lõpetata 10 tööpäeva jooksul või kui uurimise tulemus näitab, et hariliku tuuni arv ja/või keskmine kaal erineb üle 10 % kalakasvanduse käitaja hinnangust, siis annab konventsiooniosaline lipuriik või kalapüügilaeva eest vastutav liikmesriik korralduse ***üleliigsed kogused*** vette tagasi lasta.

Muudatusettepanek

Kui uurimist ei lõpetata 10 tööpäeva jooksul või kui uurimise tulemus näitab, et hariliku tuuni arv ja/või keskmine kaal erineb üle 10 % kalakasvanduse käitaja hinnangust, siis annab konventsiooniosaline lipuriik või kalapüügilaeva eest vastutav liikmesriik korralduse ***tuuni üleliigse arvu ja/või kaalu võrra*** vette tagasi lasta.

Selgitus

Kogu lõikes on kasutatud viiteid nimelt arvule ja kaalule ning seda ei tohiks muuta. Antud sõnastust on kasutatud ka ICCATi soovitusel. Sõna „kogused” on ebatäpsem.

Muudatusettepanek 11

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Artikkel 1 – punkt 16 a (uus)

Määrus (EÜ) nr 302/2009

Artikkel 33

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(16 a) Artikkel 33 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 33

Jõustamine

1. Liikmesriik rakendab oma lipu all sõitva kalalaeva suhtes jõustamismeetmeid juhul, kui vastavalt riigi õigusele on kindlaks tehtud, et laev ei vasta käesoleva määruse artiklite 4, 7, 8, 9, 17, 18, 19, 20, 21 ja 23 nõuetele. Kõnealused meetmed on olenevalt rikkumise tõsidusest ja vastavalt riigi õigusele järgmised:

(a) rahatrahvid, mis sõltuvad saagi väärtusest ja liigi kaitsestaatusel;

(b) keelatud püügivahendite ja saagi arestimine;

(c) laeva arestimine;

(d) püügiloa peatamine või tühistamine;

(e) vajaduse korral püügikvoodi vähendamine või tühistamine.

Rahatrahvid on vähemalt viis korda suuremad kui rikkumise tulemusena saadud saagi väärtus. Kui viie aasta jooksul esineb korduvalt tõsiseid rikkumisi, suurendatakse rahatrahvi summani, mis on vähemalt kaheksa korda suurem kui rikkumise tulemusena saadud saagi väärtus.

2. Iga liikmesriik, kelle jurisdiktsiooni all hariliku tuuni kasvandus asub, rakendab selle kasvanduse suhtes jõustamise meetmeid juhul, kui vastavalt selle riigi õigusele on kindlaks tehtud, et see kasvandus ei vasta käesoleva määruse artiklile 24 ja artikli 31 lõikele 2 ning määruse (EÜ) nr 1936/2001 artiklitele 4a, 4b ja 4c. Kõnealused meetmed on olenevalt rikkumise tõsidusest ja vastavalt riigi õigusele järgmised:

(a) rahatrahvid, mis sõltuvad kala väärtusest ja liigi kaitsestaatuses;

(b) nuumamisega tegeleva ettevõtte ajutine või alaline eemaldamine nuumamiskasvanduste registrist;

(c) sumpadesse paigutamise või hariliku tuuni koguste turustamise keeld.”

Selgitus

Artikli 33 muutmine, et kasutada lõigete 1 ja 2 teises lauses sõnade „võivad olla” asemel sõna „on”, rahatrahvide puhul liigi väärtust ja kaitsestaatuset käsitleva viite lisamine ning rahatrahvide alammäära lisamine (mis on võrdne EP poolt puidumääruse esimesel lugemisel vastu võetud rahatrahvide määraga).

Muudatusettepanek 12

Ettepanek võtta vastu määrus – muutmisakt

Artikkel 1 – punkt 18 a (uus)

Määrus (EÜ) nr 302/2009

Artikkel 34 – lõige 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(18 a) Artiklisse 34 lisatakse järgmine lõige:

”3 a. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva määruse sätteid rikkuva tuunikaubanduse suhtes kohaldatavate karistuste kohta ja võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Kehtestatavad karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad

***ning need hõlmavad muu hulgas
kauplemisloa kohest peatamist.”***

Selgitus

Tuleb tagada, et ka kauplejate suhtes kohaldatakse jõustamismeetmeid.

MENETLUS

Pealkiri	Määruse (EÜ) nr 302/2009 (milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava) muutmine
Viited	COM(2011)0330 – C7-0154/2011 – 2011/0144(COD)
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	PECH 9.6.2011
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	ENVI 9.6.2011
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Daciana Octavia Sârbu 15.6.2011
Arutamine parlamendikomisjonis	12.9.2011
Vastuvõtmise kuupäev	4.10.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 54 –: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	János Áder, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Holger Krahmer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Carl Schlyter, Theodoros Skylakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Sabine Wils
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Matthias Groote, Arlene McCarthy, Judith A. Merkies, Thomas Ulmer, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Anna Záborská, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

MENETLUS

Pealkiri	Määruse (EÜ) nr 302/2009 (milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava) muutmine
Viited	COM(2011)0330 – C7-0154/2011 – 2011/0144(COD)
EP-le esitamise kuupäev	8.6.2011
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	PECH 9.6.2011
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	ENVI 9.6.2011
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Raül Romeva i Rueda 15.6.2011
Arutamine parlamendikomisjonis	13.7.2011 23.11.2011
Vastuvõtmise kuupäev	20.12.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 19 –: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Alain Cadec, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Dolores García-Hierro Caraballo, Carl Haglund, Werner Kuhn, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Struan Stevenson, Catherine Trautmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jean-Paul Basset, Chris Davies, Raül Romeva i Rueda, Antolín Sánchez Presedo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Giovanni La Via
Esitamise kuupäev	21.12.2011